

betragte som en enhed, når man inkluderede repræsentationerne i udlandet? Udenrigsministeriet havde sin klare opfattelse og argumenterede for den juridisk, Ombudsmanden havde en anden og påpegede, at lovgrundlaget ikke var klart.

I den situation valgte udenrigsministeren at fremsætte et forslag til ændring af § 2 i den eksisterende lov om udenrigstjenesten, der klargør det, netop for ikke at skulle fortsætte en diskussion med Ombudsmanden, således at man ville komme til at se en afvisning af Ombudsmandens synspunkter.

Det synes jeg for det første er godt at slå fast: at man tog Ombudsmandens indvendinger vedrørende ukklarheden i lovgivningen alvorligt.

For det andet har udenrigsministeren undervejs i udvalget også gjort det klart, at han er indstillet på mere offentlighed, så jeg synes, at fru Margrete Auken, som jeg ofte deler synspunkter med vedrørende offentlighedsbehovet i dansk forvaltning og på anden vis, her skyder over målet.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Man kan jo blive nøjsom. Hvis vi skal til at glæde os over, at udenrigsministeren vil overholde loven og følge princippet om mere offentlighed, kan jeg godt se, at så er vi nu henne, hvor vi skraber bunden.

Selvfølgelig skal han give mere offentlighed. Det står der i forvejen i alle de regler, vi udsender. Der står udtrykkeligt i offentlighedsloven, at dette er en minimumsbestemmelse, og at der opfordres til eller nærmest gives pligt til, at man gennemsøger områderne med henblik på mere offentlighed også for de dokumenter, der er lukkede.

Jeg er selvfølgelig taknemmelig for lidt, situationen taget i betragtning, og jeg har også noteret i bemærkningerne til vores betækningsbidrag, at her havde vi altså, situationen taget i betragtning, at være taknemmelig.

Det forløb, der har været, og hele den opklaringsproces, der er foregået efter den første skærmydsel mellem Udenrigsministeren og Ombudsmanden, er det, jeg har været optaget af. I forbindelse med den første skærmydsel var jeg med på, at han bare kunne gøre det, men dér blev der jo sagt nej. Så viste det sig under opklaringsarbejdet, at Udenrigsministeriet ikke kan offentlighedsloven. Det bekymrer mig i den sammenhæng.

Nu har jeg ikke dokumenterne med, men jeg vil opfordre folk til at læse alle de bilag igen, der har været, og så vil man kunne se, at der f.eks. står i et dokument, som udenrigsministeren tiltræder, at offentlighedsloven ikke handler om offentlighed, men at den handler om offentlighed og lukkethed i en eller anden afbalanceret sammenhæng.

Det gør den da bestemt ikke. Den handler helt restriktivt om offentlighed, og så har den nogle helt klare bestemmelser, som der ikke er gummielastikum i, om lukkethed på nogle afgørende punkter, og de er fastlagt især i § 7 i offentlighedsloven.

Det er det opklaringsarbejde, som i hvert fald bragte det helt klart på plads for SF, at Udenrigsministeriet ikke vil tilgodese de principper, som faktisk allerede er varetaget i offentlighedsloven – undskyld ukklarheden i sætningen – hensynet til Udenrigsministeriet, som er legitimt, og som vi alle sammen har anerkendt, er tilgodeset i § 7 i den gældende lov. Hvis man ser på forarbejderne og kigger hele materialet igen, viser det sig – og det var ikke klart, da vi første gang kom ind i debatten – at offentlighedsloven er god nok, beskyttede nok, under forudsætning af at der ikke bare skal skabes fred og ro i Udenrigsministeriet.

På spørgsmålet om de almindelige forvaltningssager har udenrigsministeren svaret, at de også skal være omfattet af lukkeloven, fordi det er hensigtsmæssigt også af hensyn til den interne beslutningsproces. Og så har vi altså et problem.

Dorte Bennedsen (S):

Fru Margrete Auken kom vidt omkring i lovgivningsområdet i sit første indlæg. Jeg synes lige, vi skal prøve at holde benene nede sådan et sted i nærheden af jorden.

Forslaget her handler om Udenrigsministeriet og en ændring af loven om Udenrigsministeriet. Mener fru Margrete Auken virkelig, at vore ambassader ikke er en del af Udenrigsministeriet?

Dette forslag til ændring af loven går ud på at fastslå, at Udenrigsministeriet er en enhed, og det kan jeg ikke forestille mig at SF og fru Margrete Auken kan være uenige i.

Når man skal regulere spørgsmålet om offentlighed og offentlig adgang og offentlighedsprincippet, er det offentlighedsloven, vi skal diskutere. Men problemet opstod, som også hr. Bjørn Elmquist var inde på, i en diskussion